

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

אראו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

וע"י שיצא דוד את עלמו שהיה צועלה כ"כ שהתעוררת
 שלו ונלמדה גדולה כ"כ שא"ל לקיוע התעוררת'סלומעלה וע"י
 אור אני ועורר השחר וכ"י עכ"ל וצוה יצן ונה שכתוב
 באצרכם התהלך לפני וצנח כה"צ את האלהים התהלך נח
 וכפשי ז"ל עזה היה לריך קיוע וזה ח"ל ואפ"ל עפ"י
 אומר שרים רדפוני חנם ונדצרך פחד לצי כי ולימי
 לפעמים ועוררים האדם ע"י פענודים עליו בני אדם שאינם
 עוצים ללערו ונחונה זה ונחעורר לחסובה וכאנורם ז"ל
 (קנהרין לו לח) עתיד להעמיד עליהם וולך קסה כהנון
 וע"י יתעוררו לחסובה ובחנות אינו דיונה העושה חסובה
 ע"י התעוררות אחרים לעושה ע"י עלמו וכמו שפנעתי
 ושרצ הלדיק **מאפטא** כ"י צ"ח וגם אני שונעתי את
 כאקה בני ישראל אשר ונלרים ונעצדים אחס
 הייס סכלטערו ע"י פענודתם לדי צא ונן ההכרח שונכריחים
 הנלריים אחס ולמנה לא התעוררו ונעלמום ולכן נחקבל לערם
 לפני די והעל שועתם אל האלהים וז"ל ונעצדים בלשון
 ונפעיל עכ"ל הקדוש והנה דוד ונלכיו היה לו שוכלים הרבה
 כאנורו מה רצו לרי רבים קונים עלי והיה ונצחית שעי"י
 נחעורר לחסובה כונ"ש די אור לו קבל אונס ידע צעלמו
 שאין לריך לו התעוררת ע"י אחרים כי הוא ונפחד ונרעיד
 צעלמו ונדצרי הש"י כמו שהפחד ח"ע אני ועורר השחר
 ואין השחר ועיר אחי ככ"ל צע"י ל"ח כונתרעם ושחק על
 אויביו ואור רצש"ע צחכני וכסני שלא יהיה לי שוכלים ונתי
 העשה צרדפי ונשפט כי יודע אני צעלמוי שאין אני לריך
 להתעוררת אחרים וצודאי ונה שרודפין אחרי הוא ונלד
 נחנס ונעצם הרע כי ונעצו הרע לטווא את העוז לכן כלה
 צחיונה כלה ואיכיומו כי השרים רדפוני חנם שא"ל אני
 להתעוררת שלהם כי ונדצרך פחד לצי אני ונעלמוי (וע"י
 רמז שרים רדפוני חנם ר"ת שחר שאני ועורר השחר וצוה
 הוא ציעול הקליפות כרוז צרי"ש טעריקון חנוישי רביעי
 שלישי צקוד שופך צו על כדצים כטודע וכוונת הדוד ונפ"י
 הרצ הקדוש **הבעהש"ט** ז"ל נבג"ו ע"ש) צוה אפ"ל
 צן יחד קוכצי צוקר וצוה ויריעו כל
 בני אלהים והצן) או יאמר כי נ"י שהוא ונפחד ונרעיד
 נחיונה וולך ונלכי הולכים הקצ"ה אז לא יגיע אליו שום
 נורא צטר ודס כי הפחד עליון ונצטר וננו כל הפחדים
 עדי"ו לאיש אחד שהיה פחדן נאוד וכי רלה ללחא צלילה
 לטוק הולרכו שונרים הרבה לילך וניווינו ונשנאלו לשונרו
 פעם אחד פלפו טודדים על העיר צלילה וצרו כל חכמי
 העיר כל אחד לנקום אשר נולא וגם האיש ההוא צרח
 והצביא את עלמו צנרחף שהיה חרצ ושונס כונה שנים
 וסכצ שם כל הלילה צהצחא והנה יש לחנוה על זה האיש
 כונה פחדן היה וכעה שצקיה לפחדותיה וכס צלילה צלי
 שום שונר ולא עוד אלא שהצביא עלמו צנרחף חרצ
 אונס הפחד והנורא של הסודדים רח"ל היה עליו כ"כ
 גדול עד שנחננה זה לא הרביע צפחד אחר והנה דוד
 הולך ע"י שיצא עלמו צוה שפחד לצי ונדר גאון עורו

כל הקצ"ה יחנ"ש וצוה כופל וננו כל הפחדים ולא הרע
 צרדיפת השרים אחריו וצחנס רדפואו וז"ל שרים רדפוני
 חנם שאין אני ונפחד ונהם כי ונדצרך פחד לצי ונורחך
 ואיעתך עלי גדלה כ"כ עד שאין אני ונרביש צרדיפתם
 וצוה גדלה ונעלתו נאוד שהיה וולך ישראל אשר עשה היש
 צעונו די והלך צדרכו וילי את ציחו אחריו כאנור לשלמה
 צו דע את אלהי אציק ועצדכו וצכל דרכיך דעמו :

ויאמר

ונשה אל די למה הרעותה ונולא צחתי לדצ
 צשונך הרע להם הזה וגו' כי הלדיק ונכיה
 צקם ונשה ע"י אנורם ז"ל ונשה שפיר קאנרת ואנור הלדיק
 להקצ"ה רצש"ע למה הרעות שצרחת הילת"ר שנקרח רע
 כונ"ש רז"ל (קוכה פ' החליט) ז' שונות יש לו ערל עונח
 אצן ונכסול שטן שוכח רע לפוני וכ"י כי ונולא צחתי
 לדצ צשונך הגדול ורולס אני לעצוד אוחך עצודה תונינה
 הרע לעם הזה כלנור נריע לכוחות הגוף הנוכחיים צקם
 עם ונצלצל את ונחצנתי כי כל הגדול ונחצרו ילרו גדול וננו
 ונאור די אל ונשה טודע שאניורה היא רלון כונ"ש צואהק
 (ויקרא יז) זכור לאצרהם וגו' אשר נקצעת להם צך אשר
 אנורתי כ"י אשר אנורה וניציעול ליה אלא קצ"ה אור ק
 לאצנה צונחא ותרין צונחא אשר אנורתי ולציתי צרעות נפשי
 דהא אניורח רעוהא הוא הה"ד די אור לשכון צערפל ועד
 ונה האנור נפסך ואעשה לך עכ"ל והקצ"ה ונסכים להלדיק
 ונורולה לזה העענה כי הקצ"ה צעלמו ונחננס ע"י כצוטל
 כונ"ש רז"ל על ג' דברים הקצ"ה ונחננס עליהם צכל וס
 ואחד ונן על שצרח הילת"ר ונדכתיצ ואשר הרעותי וגנור
 וזהו ונאור די אל ונשה שונככים לעענתו רק שטתן לו עלה
 להלדיק כיון שכבר צרחתי אוחי אין להחריצ העולם צעצ"י
 ועלה הוא לעקוק צחורה הוא הצלון כונ"ש רז"ל צרחתי ילתי
 צרחתי הצלון ואס פגע צך ונטול זה ונשכיהו לציה הנודע
 ואנור לו עחה חרחה עלה אשר אעשה לפרעה להילת"ר
 שנקרח פרעה איתווה ערפה כי ציד חזקה יגרסם ונלתי
 היינו עם החורה יגרס להילת"ר כי ציד חזקה הוא חורה כי
 רש"י ז"ל פירש צקוק החורה ולכל ייד החזקה זה החורה
 שקבלה צשתי ידים עכ"ל וכלנור ונשכיהו לציה הנודע וחס
 צרול הוא ונחפולץ ונחוק להיוות נעשה טוב :

וארא

ויאמר

די אל ונשה וגו' נעה את ונעך וקך את עמר
 הארץ והיה לככים וגו' יל"ד ונה נשתנה הנכה
 היו ונשה ראשונות שלא היה צו הנכה התראה ואפ"ל שטעם
 התראה היה ע"י אנורם ז"ל צפסוק הנה חכמי הורג את
 צך צכורך וגו' זה הוא שאנור הכתוב הן אל יסגיב צכוחו
 לפיכך וני כנורו ונורה צטר ודס הנצקס להנקס ונחצו
 ונעלים את דצרוי שלא יקס הללה אצל הקצ"ה יסגיב צכוחו
 ואין

אין יכולת להולע וידו כי אם בשונו אליו לפיכך היא
 נוריתו ונחמה צו לטוב עכ"ל מנלמא חומר דלמא היה התראה
 בכל זוכה וזוכה להראותם שהיא בגבורות אלהות שאין
 כוונתו נורה ולפי"ז זוכה זו של כיסם שהחטוויים בעלמאם
 הדיו שאלצע אלהים הוא להיות שאין טר שולע על צריה
 מחות ומכעדתה כאוורם ז"ל לכן לא היה לר"ך זכאן התראה
 להראותם שהיא בגבורות אלהות כי הם צע"ס ירגישו זזה
 בגבורות אלהות הוא וכן היה באונת שאוורו אלצע אלהים
 הוא ואחר שזכינו לזה הטעם אפי"ל גם בזכות שחין לא
 היה התראה וטעם זה בעלמאם להיות שטדע טצע השחין
 הוא כונו גרעוטים וחזורים בטעם אחד ואשר כל גרפי"ן הוא
 מחות ומכעדתה וכאשר יתחברו יחד ויחדיו ידבקו נעשה
 הכל שטחיות אחד ודוונה זה הפלא לזוכה הכינים ואולי לא
 יכלו החטוויים לעשות גם את זו ולפיכך לא היה זזה
 הזוכה התראה ג"כ שזו אחר כותבי זאת ימים רבים ראיתי גם
 בפרקי ר"ח פי וי"ח ח"ל וכל זוכה וזוכה שהביא הקצ"ה על
 האלמים בזלרים היו עושים גם החטוויים כן עד שהביא
 הקצ"ה עליהם וזכות שחין ולא יכלו לעשות כן שחומר ולא
 יכלו החטוויים לעמוד לפני משה ופני השחין עכ"ל והנאמי
 כי מפורסם בדברי ר"י אלא תנוהמו על אונתו בפרקי ר"ח
 ח"ל שלא יכלו החטוויים לעשות זכות השחין ולמה לא
 אונתו גם על זכות כינים ואולי נדרשא חציבא ליה כי
 זכות הכינים מפורסם בקרא אלא ל"ד ופני ונה לא היה
 התראה בזכות חושך ואולי הלא היה בזכות החושך סכנת
 מות ולא היה ליסורים גדולים נחשב צע"כיו להיותו ירא
 ונחשו ונה גם שבזמן שינוט הזוכה של חושך לא היה כדע
 לא אם גם בישראל ישנוט הזוכה זו או לא כי וי יעיד לו
 על זה שלא שינוט בישראל ג"כ אחרי שהיו יושבין בזקוקים
 לא קמו אים ונתחמו חושך יסופו ולא אור לו ועיקר
 הפלא הזה היה באונת לעוצה ישראל כונו שאוורו ח"ל כדי
 יתפשו ישראל את וטווייהם לזען ישאילם אח"כ כלי כסף
 זה או כדי שיקצרו רשעי ישראל ולא ירגישו זזה האלמים
 זה לא היה כזקק להתראה ויתכן עוד לומר אחרי שטדע
 לו ון הכתובים כי ודחו ודרשו של הקצ"ה להיות נשגויה
 גיים ולא צדס ולכגור צפניהם דרכי התשובה אחרי שגלו
 ידעו לפני גדל רעעתם ולפי"ז לא היה התראה בזכות
 החושך וזזה ככנס צרעה רוח שעות להכניד ולחזק את לבו
 אלא ישלחם כי אחרי ראותו של פרעה שהלך כקדר פעם
 פעם על זה הסדר שנים בהתראה ואחד בלא התראה ואלא
 זקום בלבו לטעות היותו נחשב שכן הוא דרך החיוב וזאת
 יתא שנוי באופן אחר אין זוכה ולזה התחבס פרעה לעשות
 אופן שלא יצאו עליו עוד זכות כאשר צ"ח בפרע ה"ח
 נספר הקדש אזה"ה ז"ל בפקוק ויאמר לו פרעה לך ועלי
 ע"י ע"ש זה היה נחונת שלא היה התראה בזכות חושך
 וזלת זה לא היה נוקשה את לבו כן יאצדו כל חויבי ד'
 ואזהבו כללם השנוט בגבורתו :

חית

כי ידבר אליכם פרעה לאוור חמו לכם מופת וגר
 נוסרז הלדיק וכו' **מאפטא** כ"י חומר
 בטס הרב הלדק וכו' ר' **אלימלך** ז"ל כתיב
 חמו לכם מופת חמו לי מופת ויציג לי חונס
 העושה בנשוק וע"י אחיות עינים הנה המכסף גיפה יודע
 שזה סקר והצל ולגבי דידה גופיה אין זה מופת כי יודע
 שאין זו מופת רק המופת הוא גר אחריה הרואין אצל העושה
 ע"י גבורות אלהות וקצ"ה חומר ויהי צלי טוס גרם אזה מופת
 אז הנה המופת גם גר העושה גופיה כי צע"כ העושה עלמו
 הוא חוסון והפלא ופלא על הדבר הנק הזה ואי יודע
 ונה נחמה ונחין זא כי צנאמר אלהים הוא ח"ח פרעה
 שחשדס שטושה בטשפות והמופת הוא רק גר צני האדם
 אחריה הרואין וחזן נכניס לעפרים לז"ח חמו לכם מופת
 לכס דייקא שלא יהא המופת רק לנגד עיני ולד"ד אלא גם
 לכס ולעלמיכס יהא מופת עכ"ל ר' אלימלך ז"ל וסרז הלדיק
 ונאפטא ח"ל דידה חומר כי היה קיערוב למעלה לומר ונה
 כשתמו חלו ונאלו הללו עיבדי ע"ז והללו עני"ז וכו' ונה
 דפרעה ראוי להכותו ולעשות זו מופתים חונס ונה זכו
 ישראל ונה כשתמו שיהי ראויס להעשות ולדס מופתים
 והסיב להם הקצ"ה כי ישראל קדושים הם ורע צירך הם
 רק שהם משוקעים צע"כ הקליפות של פרעה כראים
 כאילו הם עובדים ע"ז חונס בלחם ונאלרים יתגלה האונת
 שהם לדיקים ח"ח פרעה חמו לכם מופת פירוש הן אונת
 שונדי אחי ראוי להביא עלי זכות ומופתים חונס ונה זכות
 יש זכס וחמו לכם מופת לכס דייקא להתראה שהמופת
 ראוי לבה ונלדכס ובטצ"לכס להתראה באזה זכות אהם ראויס
 לזה הסיב השלך המועה לפני פרעה יהי לחי"ן כי הנה הנוטה
 בודחי רוחני ושרשו מוסרם הקדושה העליונה שליה נקרא
 מטה אלהים והוא רוחניות ואור זך ונולחלה אפי"ה
 כשתלכיהו לפני פרעה ותגסס בגטווייה ע"ז ויהי לחי"ן
 שורס עונאה וראש כל הטוונלות זה יגרוס ראית פרעה
 זו נחונת שהוא עלמו טוקף הטוונלות וראיתו גירס שונטה
 רוחניות יהא נגוסם ורק כשהיא לפני פרעה הוא נגוסם
 חונס שלא לפניו היא רוחניות זך ונולחלה וזה אית וקיון
 טגס לישראל אירע דבר הזה שנוונת שהם לפני פרעה הנה
 ונגטוים כי צנוונלותו ונטוונותו מוסך ג"כ איהם להיותם
 ונגטוים וכפי"אז יעבדון אלהים וכולם לדיקים עכ"ל הקדוש
 וזה יש להעניק בדברי משה רבינו ע"ה שאוור וי אכבי כי
 חלך אל פרעה פירוש מורי ענוונותו חלה החקרין צע"כ
 והיה נתיירח לילך אל פרעה כי שונא יתגסס ח"י שס
 ותנולא שדרשו ז"ל להלן בפקוק הנה אחי יולא וגי אחי ולא
 ונלך אחי ולא טרף כי היו יריאים לציא לאלרים מרז
 הטוונלות שהיה זה וטוקף שורס הקליפה צ"ו ועוד טען
 ונסה וכו' אולי"ח את העם ונאלרים כלומר ונה זכות יש
 זכס סיהי ראויס מלד עלמס לניקים ומופתים כאוורם ז"ל
 והסיב לו הקצ"ה על ראשון ראשון על ונה שהיה ירא לילך אל
 פרעה

הרבים
 הדפתי
 ונורחך
 רדיפתם
 שיה יסר
 מלכות
 וכו' :
 חמו לדבר
 וכו' :
 הלדיק
 קרא רע
 עונת
 ח"ח זכתי
 חונית
 ס בטס
 זול ונוט
 צוהוק
 גך אשר
 חומר קן
 ונת נפשי
 פל ועוד
 להתדק
 כפיטל
 בכל יום
 ונור
 לו עלה
 ש בטעני
 חו ילכתי
 הנודק
 להילכה
 ונארט
 תורה כי
 התורה
 רש ואם
 :
 את עמר
 ה הזוכה
 ל טעמס
 ורג את
 צ זכותו
 ונחשו
 יצ זכותו
 ז

פרעה אמר לי כי אהיה עונך ואפריח סוכה שלוני עליך
 ותחת כנפי תחסה ואני אסונך וכל רע ואכזי ארד עונך
 אכרימה ואכזי אעלך גם עלה שלא התגשם חיי ועל השכיח
 היינו ונה זכות יש לישראל הטיב לו כי בהוליאח את העם
 הזה ונומרים העבדון אלהים וגומר חס אור וסיונו ונה
 שהם עבשו ונומרים לא ונלדס זה להם כי ונשרשי הקדושה
 הם צודחי רק עונות ונלדים גרונה להם ולא פעלו חון גזה
 ואמרים הם והעד כי בהוליאח אותם ונומרים שלא יהא
 עוד ונשוקעים בעונות הקליפה כ"כ צודחי יעבדו אלהים
 ויחזרו לשרשם לשרש הקדושה וכולם לדיקים וקדושים ו"ל
 נדרש רבה קר תשא עי וי"ב לנה ד' יחרם אשך בעונך אשר
 הולאת ונומרים ונה ראה להזכיר כאן יליאת ונלדים אלא אמר
 ונשה רבון העולם ונהיכן הולאת אותם ונארץ ונלדים שהיה
 כולם עובדי עולמים ונר הכחת כל העולם ולא שבצדה
 ציך אלא בנלדים שהי' עובדו עולמים ונהם לנודו ציך ואף
 הם עשו את העגל ונר ע"כ ורוב דבריו נרמו ג"ה וליעוד
 זכות גדול על ישראל שלא ונלדס בא זה להם רק ונלד
 גרונה ונלדים אלא ונלדס הם כולם אהבים כולם צדורים
 כולם קדושים :

הן

כני ישראל לא שמועו אלי ואיך ישמעני פרעה ונר
 גשם הרב הלדיק וכו' **משי פישיווקע** ז"ל

כי יונה הכניח צרה חרשיטה כי
 אולי רק לבצ כני כניה וישמענו ואז יהא חיי קטרוג גדול על
 ישראל שהם לא שמועו לקול נביאים ונה צרה חרשיטה
 כנ"ש בנדרש ו"ח הן בני ישראל לא שמועו אלי וא"כ איך
 יהיה באים אולי חיי פרעה ישמעני ואז יהא קטרוג חיי על
 ישראל ואז ואכי ערל שפתים היינו שלא יהא לי שום פ"פ
 לנודו זכות על ישראל ונה ויחן לנכת עכ"ל הקדוש
 ונהרוב הגחון וכו' ר' בללאל כ"י אצ"ד **מאוסטרהא**
 שמועתי כי הרנצ"ן ז"ל כתב דקל וחומר
 פריכא הוא דהא העעם שבני ישראל לא שמועו ונבאר
 בכחוב שהיה ונקולר רוח ונעצודה קשה ונשא"כ פרעה ע"כ
 לשון הרנצ"ן ז"ל וביאר הרב הכ"ל דילי"פ דבאמת לריך להצין
 איך היה באפשרי לנשה לבצר להם קץ הגאולה הלא היה
 ונקורח צידם ונאצותיהם שהעצוד יהא ארבע ונלוח שנה
 אונס ונשה גילה להם הטעם דקושי השעצוד וננהר הגאולה
 ולא רלו לקבל ונמט ו"ח ונשה הן צ"י לא שמועו אלי הגם
 דגלותו להם טעם ונהירות הגאולה הוא ונקולר רוח
 ונעצודה קשה ונכ"ש איך ישמעני פרעה שאינו יודע טעם
 ונהירות הגאולה ופרעה חכים ויודע שעתידין להיות צדירות
 ארבע ונלוח שנה עכ"ל :

ובשם

הרב הלדיק **המוכיה** הגדול ז"ל שמועתי
 ביחור על פסוק הן בני ישראל לא שמועו אלי
 ואיך ישמעני פרעה כי ע"י שמועה נולד צנול עבדו
 שיושלם צדודת רעות כדליחא דבר ז"ל ונשה רבן קנוסחוס

היה והפך עבדו לעוצה ועשה היפך הוראה לבו וע"י היה
 ירח לכפשו פן לא ישמעו אליו ולא יכנסו דבריו לבצם כי
 ונה שאמרו ז"ל כל ויי שיש צו ירח שמים דבריו כשמועיים זה
 דוקא צווי שכל ימיו הוא ירח שמים והירחא לבו שות
 לעוצה לפעולתו כהוראה לקוט שיש צו וכיון שהוא היה
 בצחיתה זה שהיפך הוראות ונולו ונולדו לחובה ועשה שלא
 כהוראות לבו ע"כ ירח לכפשו פן לא יהי דבריו כשמועיים והטיב
 לו הקצ"ה שעי' תורת אונת שכתב על ידו ישמענו לו ונה
 העצדון אלהים צהר הזה עכ"ל ואפ"ל דזהו טענת ונשה
 ארי ערל שפתים זה מורה על ונצו לא עוב אונס הוא
 הפך עבדו לעוצה וירח שלא ישמעו אליו (וידוע דנו"ב ד'
 לירופי הוי"ה ע"כ ק"ג ו"ה צ"ן עולה רל"ב מורה דהכל
 בצונות הלכ תליא ויילחא ורחננא לבא צעי ואותיות רל"ב
 נעיריקון רחננא לבא צעי וזהו ציום שהוא יהיה ד' אחד כי
 השם הוי"ה צ"ה יעשה בלירופי יתו"ה כי עכשיו הוא בצחיתה
 וי"ו בששה קפיות כי לריך להכתבה בחקר ודין לזה רחמים ונה
 דין כי כל אחד ואחד מנמות ריטו לדבר אחר אונס צצ"ח
 ונשה צ"ב והיו כולם הוראות את מוריק וכלל כל באי עולם
 יהא מנמות ריטוס לדבר אחד לזיו השכינה ולא ילטרך
 להכתבה צוא"ו קלות לכן יהא ונן הו"ו י"ד כי הו"ו רוח
 לחכמה כי כולם ידעו עצודת ד' בחכמה ונקטיים ועד גדולים
 ונלחא הארץ דעה את ה' ע"כ : (חקר)

בא

ויאמר

אלהים יהי כן ד' עונכם כאשר אשלח אתכם
 ואח טפכם ראו כי רעה נגד פניכם ונר ויאמר
 ד' אל ונשה נטה ירך על ארץ ונלדים בארצה ונר יל"ד איך
 יחכן שפרגה לורר ישראל שיהא כהפך לבבו כנעט רנע
 להיות נעשה חוב כאנון לישראל ולחשוש בהיך שלא יע
 עליהם באמרו ראו כי רעה נגד פניכם עוד ונחלת אונת
 שאמר יהי כן ד' עונכם ונר נראה שהיא לבסון קללה ידבר
 וקיים אמרו ראו כי רעה נגד פניכם היותו מורה על אהבתו
 אליהם וחושש בהיזקם גס יש להצין ונה דנותרגם חיי
 ארי צישא דחתון קצירין לנעצוד לקבל אפיכין לאסתחרא
 אין לו ונשמועות עוד יש לדעת ונאמר הקצ"ה לנשה ניד
 באמרו נטה ירך על ארץ ונלדים בארצה ונר ונל"ט
 לשון כזה בכל הנכות כי בדם כאמר נטי ירך ונר ויקו דם
 ולא כחיצ נטה ירך דם וכן בלפרדע כאמר נטה ירך והעל
 את הלפרדעים ונר ולא כחיצ נטה ירך בלפרדעים וכן
 בכינים כאמר והיה לכינים ולא כחיצ בכינים וכן עד"ז בכל
 הנכות ונפירושינו לתהלים פ' ק"ה בפקוק אמר ויבא
 ארצה וילך ואין ונקפר ונר הרחצנו הדבור ת"ל וכעה נראה
 לפרש דרך הפשט גס רחמי' בנספר הקדוש אה"ח ז"ל
 נעה את ירך בארצה אולי שיקפור ארצה אחד בענתי או
 אפשר שיזכור עם הארצם בענתי את ידו לסינון כי נע"י ה
 ידו